

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/153/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415207444
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:1415207444.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: C. A. nar. XX.X.XXXX a P. A. nar. X.XX.XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v K. detí rodičov T. P. A. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v K. na N. C. Č.. XX zastúpenej JUDr. Kristínou Rigovou advokátkou so sídlom v Košiciach na Štúrovej ulici č. 44 a Q.. C.P. A. W.. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v A. na ulici Q. B. XX zastúpeného JUDr. Richardom Kovalčíkom advokátom so sídlom v Košiciach na Rázusovej ulici č. 1 o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Košice I z 10.5.2016 č.k. 11P 133/2015-438 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh otca na prerušenie konania.
2. Rozhodol tak na základe návrhu otca, ktorým navrhol prerušenie konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva rodičov s poukazom na to, že maloleté deti sa s matkou nachádzajú v Českej republike, preto bol podaný návrh na Mestskom súde v Brne na nariadenie návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu, ktoré konanie je vedené pod sp.zn. 40Nc 2501/2016. Vzhľadom na uvedené mal za to, že v návratovom konaní sa rieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej a to predovšetkým z hľadiska danosti miestnej príslušnosti Okresného súdu Košice I, nakoľko nie je isté, aké je a bude ďalšie bydlisko maloletých detí. Zároveň oznámil, že vo veci rozvodu manželstva rodičov maloletých detí vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 13P 281/2014 bolo na pojednávaní 15.3.2016 ich manželstvo s matkou maloletých detí rozvedené a ohľadne úpravy práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode súd schválil rodičovskú dohodu s tým, že účastníci sa vzdali práva podať odvolanie voči rozsudku.
3. Následne súd citoval ust. § 109 ods. 1 až 3, § 110 O.s.p., článok 1 a 3 Nariadenia rady č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti a na základe zistenia, že neexistuje žiaden zákonný dôvod na prerušenie konania, návrh otca zamietol. Konštatoval, že otcom uvádzané skutočnosti nespĺňajú charakter ani jedného zákonom vymedzeného dôvodu na prerušenie konania, ktorého predmetom je úprava práv a povinností rodičov (v danom prípade už len vyživovacia povinnosť na čas do rozvodu manželstva) voči maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Na základe citovaného Nariadenia rady č. 4/2009 je na toto konanie právomocný tunajší súd bez ohľadu na výsledok návratového konania, nakoľko súd v danej veci vychádza zo skutočností vyplývajúcich zo spisového materiálu a posledné preukázateľné miesto obvyklého pobytu oprávneného - t.j. maloletých detí, do rozvodu manželstva, t.j. do času, do ktorého je potrebné o uplatnenom výživnom rozhodnúť, bolo v obvode tunajšieho súdu, je tento povinný vo veci ďalej konať a rozhodnúť.
4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec prostredníctvom právneho zástupcu a navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a

rozhodnutie. Namietal, že v predmetnom konaní sa nebude rozhodovať výlučne len o vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletým deťom, ale bude potrebné rozhodnúť aj o udelení súhlasu s vycestovaním maloletých detí od cudziny, čo súd prvého stupňa uznesením úplne opomenul. Nebral vonkoncom do úvahy to, že konanie na Mestskom súde v Brne, resp. výsledok tohto konania, priamo súvisí s otázkou udelenia súhlasu s vycestovaním maloletých detí do cudziny. Zdôraznil, že v prípade, ak by bol právoplatne nariadený návrat maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu v Slovenskej republike, súd prvého stupňa by nemohol aj s ohľadom na skutočnosti preukázané v návratovom konaní vyhovieť návrhu na udelenie súhlasu s vycestovaním maloletých detí do cudziny tak, ako to požadovala matka. Ak by súd návrh na vrátenie maloletých detí zamietol, konanie o udelenie súhlasu s vycestovaním maloletých detí do cudziny by sa stalo bezpredmetným. Vzhľadom na uvedené má za to, že v návratovom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci a to minimálne čo do rozhodnutia o udelení súhlasu s vycestovaním maloletých detí do cudziny, preto je jednoznačne zrejماً existencia dôvodu prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p..

5. Zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bol zrušený Občiansky súdny poriadok v znení platnom do 30.6.2016 (§ 473 CSP) a zároveň 1.7.2016 nadobudol účinnosť aj zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 395 ods. 1 CMP, ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

11. Podľa § 23 ods. 1 CMP konanie sa začína na návrh. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak tento zákon neustanovuje inak, možno začať konanie aj bez návrhu. O začatí konania bez návrhu súd vydá uznesenie.

12. Podľa § 24 CMP konanie je začaté doručením návrhu na začatie konania súdu alebo vydaním uznesenia o začatí konania.

13. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

14. Predpokladom pre prerušenie konania, či už podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. platného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o návrhu otca, ako aj teraz platného ustanovenia § 164 CSP je nesporne existencia prebiehajúceho súdneho konania. Konanie sa začína na návrh alebo aj bez návrhu tam, kde to zákon pripúšťa, vydaním uznesenia o začatí konania (§ 79 ods. 1, § 81 O.s.p. účinného do 30.6.2016 a § 23 a 24 CMP, teda podľa teraz platnej právnej úpravy účinnej od 1.7.2016).

15. Z obsahu spisu vyplýva, že žiaden z účastníkov (matka ani otec) návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu nepodal a ani súd prvej inštancie konanie vo veci samej vydaním uznesenia o začatí konania nezačal. Súd totiž konal len o návrhoch rodičov na nariadenie predbežného opatrenia. Okresný súd Bratislava IV uznesením z 2.6.2015 sp.zn. 13P 141/2015 návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala určenia výživného pre maloleté deti zamietol. Okresný súd Košice I uznesením zo 6.10.2015 č.k. 11P

133/2015-358 predbežne upravil styk otca s maloletými deťmi na čas do rozvodu manželstva rodičov maloletých detí a zároveň návrh matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi, ako aj povolenie vycestovať maloletým deťom do Českej republiky zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15.1.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 16.12.2015 č.k. 7CoP 311/2015-398, ktorým bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené.

16. Odvolací súd ďalej zistil v informačnej kancelárii Okresného súdu Bratislava IV, že rozsudok vo veci rozvodu rodičov maloletých detí z 15.3.2016 sp.zn. 13P 281/2014 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 20.4.2016.

17. Vzhľadom na nepochybné zistenie, že vo veci úpravy výkonu práv a povinností rodičov na čas do rozvodu manželstva rodičov maloletých detí konanie začaté nebolo, i keď táto skutočnosť unikla aj súdu prvej inštancie vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého uznesenia, nie je možné návrhu otca na prerušenie neexistujúceho konania vyhovieť. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, i keď z iných dôvodov.

18. Pre úplnosť je potrebné dodať, že vzhľadom na nadobudnutie právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletých detí nie je možné vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu začať konanie z úradnej povinnosti a navyše konanie o nezhode rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, a teda aj o vysťahovaní maloletých detí do cudziny je konaním, ktoré môže začať len na návrh niektorého z rodičov (§ 35 Zákona o rodine).

19. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).